

Το καλοκαίρι ο Σαράντος (ή Τέλλος) Αγαπηνός ή Άγρας σχημάτισε, σύμφωνα με τις διαταγές του Κ. Μαζαράκη, μια ένοπλη ομάδα δώδεκα ευζώνων, στους οποίους του επιτράπηκε να συμπεριλάβει τον **Τηλιγάδη**, παλιό υπαρχηγό του Ρόκα και δύο ντόπιους οδηγούς τον Κάρτα και τον Χότζα από το χωριό Βλάδοβο.

Προοριζόταν για δράση στην περιοχή του Βερμίου, αλλά έλαβε διαταγή πρώτα να μάθει τη λίμνη, να εκπαιδεύσει τους άντρες του εκεί, και να τη χρησιμοποιήσει ως βάση και καταφύγιο. Είχε, επίσης, διαταγή να μεταφέρει το αρχηγείο της περιοχής Νάουσας - Έδεσσας στη λίμνη, αλλά δεν επρόκειτο να δράσει εκεί.

Ο Άγρας και εύζωνοί του πήγαν από τον Πειραιά με πλοίο στο Βόλο και από εκεί δια ξηράς, μέσω Λάρισας, στο Τσαγέζι, στις εκβολές του Πηνειού στα σύνορα. Από εκεί έφτασαν με καϊκι στη λίμνη, χρησιμοποιώντας το βαθύ κανάλι του ποταμού Λουδία.

Στις 10/23 Οκτωβρίου ο Άγρας και ο Παπατζανετέας, τον οποίο είχε συναντήσει στο καλύβι Τσέκρι, πήγαν στο καλύβι της Τερχόβιστας στη νότια πλευρά της δυτικής γωνίας της λίμνης.

Είχε αποκτήσει 19 άντρες. Αφού πήρε δέκα από αυτούς και άφησε τους υπόλοιπους με τον Τηλιγάδη στον Παπατζανετέα, πήγε να συναντήσει τον Ρόκα στη Νάουσα, όπου έφτασε στις 26 Οκτωβρίου.

Ο Άγρας+αποφάσισε να ανοίξει νέες διόδους προς τα εχθρικά οχυρά και να δημιουργήσει κοντά τους μια νέα βάση. Για το έργο αυτό κατόρθωσε να στρατολογήσει χωρικούς από το Γιδά και άλλα ελληνικά χωριά στον κάμπο του Ρουμολουκιού αυτοί, με τον ίδιο τον Άγρα να δίνει το παράδειγμα, δούλεψαν σκληρά κάτω από την ένοπλη προστασία των σωμάτων. Ο Άγρας ήθελε κυρίως να καταλάβει την παλιά καλύβα των ψαράδων Κούγκα, για την οποία είχε ακουστά, αλλά κανείς από όσους ήταν μαζί του την ακριβή της θέση. Τελικά ο Άγρας βρήκε έναν ψαρά ο οποίος ήταν πρόθυμος να αλλάξει στρατόπεδο και να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως οδηγός. Ο Άγρας στρατολόγησε και άλλους χωρικούς από την Αγία Μαρίνα και άρχισε να ανοίγει ακόμη ένα μονοπάτι που να οδηγεί στο προπύργιο των κομιτατζήδων. Οι κομιτατζήδες άρχισαν να παίρνουν κάποιες πληροφορίες γι' αυτή τη δραστηριότητα έστελναν διαρκώς περιπολίες και προσπαθούσαν να στήσουν ενέδρα στους άντρες του Άγρα. Ο Άγρας μπορούσε, όμως, να καλεί σε βοήθεια τον **Νικηφόρο**, ο οποίος

είχε τη βάση του στο βορειοανατολικό τμήμα της λίμνης. Μετά από πολλά βρήκε την Κούγκα, που επείχε τέσσερις ώρες (περίπου 7 χλμ) μακριά από την ελληνική βάση στην Τερχόβιστα. Ήταν τώρα αποφασισμένος να εξαπολύσει επίθεση, παρόλο που ο Νικηφόρος είχε επιστρέψει στη βάση του.

Ελπίζοντας να προκαλέσει τους κομιτατζήδες, ο Άγρας επιτέθηκε στο Ζερβοχώρι, όπου κατέλυε συνήθως το σώμα του Αποστόλ. Παίρνοντας μαζί του 18 άντρες, μεταξύ των οποίων και το μικρό σώμα του **Γκόνου από τα Γιαννιτσα**, επιτέθηκε αιφνιδιαστικά στο χωριό, πυρπόλησε σπίτια και συνέλαβε αιχμαλώτους. Και τελικά αποφάσισε να επιτεθεί στην Κούγκα

Στις 14/27 Νοεμβρίου, νωρίς το πρωί ξεκίνησε με είκοσι ευζώνους και αρκετούς ντόπιους αντάρτες, αφήνοντας λίγους άντρες, κάτω από τις διαταγές του **Καραπάνου**, να φρουρούν τη βάση του. Με επτά πλάβες γλίστρησαν προς το εχθρικό καλύβι όπου έφθασαν την ώρα που ανέτειλε ο ήλιος. Ανοιξαν πυρ και οι σκοποί των κομιτατζήδων ανταπέδωσαν οχυρωμένοι πίσω από τα αναχώματά τους. Ο Άγρας και οι άνδρες του πλησίασαν περισσότερο και έπειτα άφησαν τις πλάβες για να προχωρήσουν μέσα στο νερό με σκοπό να ρίξουν βόμβες μέσα στο καλύβι. Οι βόμβες όμως δεν εξερράγησαν και οι Έλληνες βρέθηκαν ανάμεσα στα διασταυρούμενα πυρά που προέρχονταν από τις άλλες θέσεις των κομιτατζήδων. Η συμπλοκή συνεχίστηκε για αρκετή ώρα γιατί οι άντρες του Άγρα αποπειράθηκαν να καταλάβουν το κεντρικό καλύβι προτού φτάσουν εχθρικές ενισχύσεις από το κοντινό χωριό Γκόλο Σέλο. Στι κρίσιμότερο σημείο της μάχης, τρεις από τους άντρες του Άγρα σκοτώθηκαν και έξι τραυματίστηκαν, ανάμεσά τους ο ίδιος στο χέρι και έχασε ένα δάκτυλο και ο Τηλιγάδης, ο οποίος μαχόταν στα πλευρά στην προσπάθειά του να σιγήσει τα διασταυρούμενα πυρά. Παρόλο που ο Άγρας τραυματίστηκε για δεύτερη φορά στον ώμο, συνέχισε να πολεμά για αρκετή ώρα, και με μεγάλη απροθυμία έδωσε τελικά τη διαταγή στους άντρες του να γυρίσουν πίσω στις βάρκες. Μέχρι το μεσημέρι οι επιζώντες μαζί με τους τραυματίες επέστρεψαν στην προκεχωρημένη βάση τους στην Κούγκα. Το βράδυ έφτασε με άντρες από τη βορειοανατολική περιοχή ο

Νικηφόρος

που είχε ακούσει τους πυροβολισμούς. Έστειλε περιπολίες, που έδειξαν ότι οι κομιτατζήδες, που είχαν υποστεί βαριές απώλειες, δεν είχαν βγει από τα προπύργιά τους για να επιτεθούν. Το ίδιο βράδυ ο Νικηφόρος έπεισε τον Άγρα να αναδιπλωθεί στο καλύβι Βαγγέλης, ενώ ο ίδιος ανάλαβε να κρατήσει την Κούγκα με τη βοήθεια του Τηλιγάδη που ήταν μόνο ελαφρά τραυματισμένος.

Λίγο αργότερα επέστρεψε στη λίμνη ο **Παπατζανετέας**, το κομιτάτο της Βέροιας, μόλις πληροφορήθηκε την κατάσταση, παρακάλεσε τον Παπατζανετέα να επιστρέψει αμέσως, διαφορετικά υπήρχε κίνδυνος να καταστραφεί όλο το έργο στη λίμνη.

Το σώμα του Άγρα (Αύγουστος 1906)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 18:47 -

Στις 21 Νοεμβρίου / 4 Δεκεμβρίου ο Παπατζανετέας επιτέθηκε στο καλύβι του Ζερβοχωρίου. Ξεκίνησε μια άγρια μάχη με τον **Καραπάνο** να βοηθά. Εξαντλήθηκαν όμως τα πυρομαχικά του Παπατζανετέα, ενώ συγχρόνως έφθαναν στην άκρη της λίμνης τουρκικές δυνάμεις. Ο Παπατζανετέας υποχώρησε αμέσως έχοντας επιφέρει σημαντικές απώλειες στον εχθρό.

Την εποχή αυτή ανέλαβε τη διοίκηση ο **Κωνσταντίνος Σάρρος ή Κάλλας**.

Στις 17/30 Δεκεμβρίου ο Παπατζανετέας επέστρεψε στην Αθήνα.